

В.В. Спіцин, канд. пед. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

МОДУЛЬНО-КОМПЕТЕНТНІСНИЙ ПІДХІД ЯК ОСНОВА ОЗДОРОВЧО-КОРЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНИХ МЕДИЧНИХ ГРУП

В умовах реформування вищої освіти все вагомніше стає роль вищої школи в становленні не тільки компетентного фахівця, а й у формуванні соціально, психічно і фізично здорової особистості. Тим самим, заклади вищої освіти, виконуючи важливе державне замовлення на підготовку висококваліфікованих і компетентних кадрів галузей народного господарства, паралельно повинні забезпечити тимчасову тривалість професійного життя своїх випускників.

Однак з кожним роком зростає відсоток студентів спеціальних медичних груп і наближається за даними ряду дослідників до 50% від усього контингенту студентської молоді. Підсумки профілактичних медичних оглядів студентів 1 курсу за останні 5 років наочно показують збільшення кількості студентів, що мають відхилення у здоров'ї. Найбільш поширеними серед студентів, є захворювання серцево-судинної системи, опорно-рухового апарату, порушення органів зору, хвороби травної системи, нирок і сечовивідних шляхів, системи дихання, ендокринної системи.

Проведене дослідження показало, що робота зі студентами спеціальної медичної групи (СМГ) часто представлена у вигляді застосування фізкультурно-оздоровчих вправ, переважно гімнастичної спрямованості, і при цьому не завжди враховують їх захворювання. Дане становище обумовлює зниження мотивації до предмета, що логічно тягне за собою і зниження якості формування компетенції з фізичного виховання. Відзначимо, що на академічних заняттях багато студентів СМГ бажають займатися ігровими видами, фітнесом, плаванням.

Очевидно, що в системі вищої освіти актуальна проблема переходу від традиційної педагогічної парадигми до навчання, що передбачає турботу про здоров'я студентів. Це обумовлює впровадження «здоров'язберігаючих технологій» в процес фізичного виховання у закладах вищої освіти, що передбачає такі напрямки: підбір і використання на заняттях «мотивуючого» виду фізкультурно-спортивної діяльності, орієнтованої на підвищення здоров'я студента (наприклад, впровадження видів фізкультурно-спортивної діяльності, які пов'язані, ідентичні за структурою рухових дій з видами фізкультурно-спортивної діяльності програми з фізичного виховання;

фітнестехнології; оздоровчі системи); застосування коригувальних умов на заняттях, спрямованих на обраний вид фізкультурно-спортивної діяльності з метою підвищення здоров'я студента (в першу чергу, жорстке регламентування фізичного навантаження).

Представлені напрями з позиції педагогічної науки успішно реалізуються організацією навчального процесу з фізичного виховання на основі взаємозв'язку компетентнісного підходу та модульного навчання. Однак, процес збереження й зміцнення здоров'я студентів СМГ недостатньо вивчений в аспекті компетентнісного і модульного підходів, реалізованих у фізкультурній освіті. Відсутні систематичні дослідження збереження та зміцнення здоров'я студентів СМГ спрямованим використанням оздоровчо-корекційних занять фізичного виховання. Ми ж вважаємо, що саме в модульно-компетентнісному підході, який передбачає структурну деталізацію та диференціацію змісту навчального матеріалу, можна забезпечити становлення у студентів компетенцій з урахуванням професіограм та видів захворювання, їх інтересів, формування професійних якостей на основі найбільш дієвого вибору фізкультурно-спортивної діяльності.

Переваги та особливості модульно-компетентнісного підходу у професійній освіті є: розбивка змісту дисципліни на закінчені частини (фрагменти, блоки, модулі та їх елементи), що мають самостійне значення; відсіювання матеріалу, є «зайвим» для даних етапів, рівнів підготовленості студентів, видів професій, характерів захворювання; максимальна індивідуалізація в навчанні. Модуль може бути представлений як навчальний елемент у формі стандартизованого шаблону, що складається з таких компонентів: точно конкретизованих навчальних мети й задач у відповідності з формованою компетенцією; списку необхідних навчальних обладнань і матеріалів; взаємозв'язків із суміжними навчальними елементами; власних навчальних матеріалів; практичних занять для обробки необхідних навичок, що відносяться до даного навчального елемента; оціночних матеріалів. Слід зазначити, що модульно-компетентнісний підхід у професійній освіті обумовлює також закономірне впровадження та використання у навчальному процесі бально-рейтингову систему оцінювання студента. Застосування бально-рейтингової системи оцінки навчального матеріалу, представленого у вигляді модулів, дозволяє, по-перше, диференційовано провести оцінювання студентів, по-друге, глибше виявити індивідуальні здібності студентів і, по-третє, об'єктивніше оцінити зусилля студентів, що витрачені на виконання оціночних завдань.